

[Rimstad.]

vognserhvervet til et monopol — nu fremsat af socialistisk folkeparti — må jo ligge en eller anden form for politisk taktik. Da vort parti hverken kan lide politisk taktik eller monopoler, kan vi ikke medvirke til det af det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen fremsatte lovforslag, men kan støtte justitsministerens mere harmløse lovforslag, og jeg vil naturligvis med endnu større glæde støtte dette forslag, såfremt dets fremsættelse betyder, at den højtærede justitsminister har skiftet opfattelse med hensyn til indførelse af monopol i hyrevognserhvervet.

Jeg vil til sidst gerne tilføje, at når betænkningen omtaler, at udvalget også — de foreliggende lovforslag helt uvedkommende — har drøftet stænkskærme, positionslys, rundkørsler, blinklys, hastighedsgrænser, fjernlys og promilleregler, får man i sandhed fornemmelsen af, at færdselsproblemer er noget, som er i stand til at sætte liden-skaberne i kog, oven i købet med en kraft, der under de foreliggende omstændigheder måske havde været en bedre sag værdig.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg er jo som så ofte før i den lykkelige situation at kunne takke et samlet udvalg for tilslutning til et af mig fremsat lovforslag.

Jeg forstår, at det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen skal have en lille afstemning, før han kommer ind på den rette vej, men det sker jo altså.

Det ærede medlem frk. Helga Pedersen nævnte problemet om et permanent færdselsudvalg; vi har vel tidligere strejft det, men vi har egentlig aldrig haft en realitetsdiskussion om, hvorledes et sådant udvalg kunne tænkes sammensat. Jeg vil dog gerne nu, da det ærede medlem har nævnt spørgsmålet, sige, at jeg på forhånd er noget skeptisk indstillet derafter. Det er rigtigt, som det ærede medlem antyder, at vi stadig væk påregner og inderligt håber, at den svenske betænkning kan komme til at foreligge her til efteråret. Det har man i hvert fald fra svensk side stillet i udsigt, og vi kan så tage de problemer op, som indholdet af denne betænkning måtte give os rimelig anledning til.

Det ærede medlem frk. Helga Pedersen nævnte ligeledes, støttet af det ærede med-

lem fru Else-Merete Ross, spørgsmålet om de vandelskrav, der stilles til personer, der giver sig af med at transportere folk erhvervsmæssigt. Jeg forstod under udvalgsforhandlingen, at navnlig det ærede medlem frk. Helga Pedersen var skeptisk over for overholdelsen af disse regler. Jeg gav allerede dengang udtryk for, at jeg tværtimod var ude for klager fra folk, som mente, at politiet havde været for nidkært, men jeg lovede naturligvis udvalget at henlede politiets opmærksomhed på, at disse bestemmelser eksisterer, og at de skal overholdes.

Det ærede medlem fru Else-Merete Ross henviste til den række spørgsmål, som også det ærede medlem hr. Rimstad nævnte, og som er omtalt i betænkningen, spørgsmål, der alle i øjeblikket er under overvejelse i justitsministeriet, og hvoraf nogle kan løses administrativt, medens andre kræver en lovændring. Vi arbejder videre med disse problemer, og i det omfang det er nødvendigt, vender vi tilbage til det høje ting, hvis det altså findes formåls-tjenligt.

Det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen er lidt af en sadist. Det lyder meget hårdt, hr. formand, men det er altså kun lidt politisk sadist, for han kender min stilling til denne sag, og er det så nødvendigt her ved anden behandling at sige alt det, jeg tidligere har sagt med tårer i øjnene? Hvorfor nu ødelægge humøret hos os? Men jeg synes nok, at når det ærede medlem om mit nuværende forslag siger — altså det, jeg nu lægger min kærlighed i — at det er en narresut, er det meget hårdt sagt. Jeg ville da ikke have sagt det, når jeg bagefter skulle stemme for det. Et sådant udtryk kan man anvende om forslag, man stemmer imod, men da ikke om det, man stemmer for, men det vil det ærede medlem lære efterhånden, naturligvis..

Det ærede medlem nævnte problemet om arbejdstiden. Jeg minder om, hvad jeg tidligere har sagt, at da vi gennemførte loven i 1955, udgik der en bestemmelse, jeg havde optaget i forslaget om arbejdstidens fastsættelse. Det var justitsministeriet, der skulle have en bemyndigelse hertil. Den bestemmelse blev taget ud, fordi man fandt, at det var en arbejdsretlig bestemmelse, som ikke hørte hjemme i færdselsloven.